

delse af den af venstre foreslåede lovgivningsteknik kunne opstå forskelle mellem normal- og minimal-lønsområdet, som vil være aldeles urimelige og umulige at arbejde med i praksis. Også på andre områder findes det i en så omskiftelig tid som den, vi lever i, betænkeligt uden videre at forlænge overenskomst-loven, der jo som almindeligt udgangspunkt har forholdene i vinteren 1972-73.

Dertil kommer, at overenskomsternes placering har nøje sammenhæng med en række andre områder, der har undergået og vil undergå betydelige ændringer i seksårsperioden fra årsskiftet 1972-73 til årsskiftet 1978-79. Eksempelvis kan nævnes skatte-lovgivning, boligpolitik, valutaforhold og teknisk udvikling.

Det må derfor, før folketinget træffer så vigtige beslutninger, som der her er tale om, være væsentligt, at partierne har haft mulighed for at høre så mange udtalelser som muligt, og slutkonferencen, hvor synspunkterne summeres op, bør først finde sted, efter at offentlighed og de berørte organisationer og ministerier har haft en passende forberedelsesperiode til at udkrystallisere gode forslag. På den anden side er det vigtigt, at køreplanen med tidsterminerne vedtages allerede nu, for at det forberedende arbejde kan få den fornødne fasthed og effektivitet.

I det pågældende arbejds møde tænker forslagsstillerne sig fire deltagere fra socialdemokratiet, tre fra venstre, to fra fremskridtspartiet samt een fra hvert af de øvrige folketingspartier og fra Danmarks retsforbund. Endvidere mener man, at skatteministeriet, arbejdsministeriet og økonomi-

ministeriet hver skal udpege en partipolitisk neutral teknisk ekspert på de pågældende ministeriers ressortområder. LO bør indbydes med seks repræsentanter, FTF med to, Dansk Arbejdsgiverforening med tre, og derudover bør der sendes en repræsentant fra hver af følgende: Landbrugsrådet, Industrirådet, Håndværksrådet, Grosserer-Societetet og Butikshandelens Fællesråd.

Endelig bør tre trænede mødeledere, som må påregnes at være absolut neutrale, opfordres til at være arbejds mødets dirigentskab og sekretariatsledere.

Arbejds mødet bør afholdes på et sted, hvor man nogenlunde givet kan gå ud fra, at deltagerne ikke lader sig friste af forretningsmæssige eller personlige forhold til at forlade stedet midlertidigt eller føre tidkrævende telefonsamtaler ud af huset. Forbilledet bør være, at konferencedeltagerne i mødeugen behandles noget i retning af den kardinalisolering, der benyttes ved pavevalg.

Hvis nærværende forslag vedtages, bør folketingets arbejdsplan tilrettelægges således, at tinget 10 dage efter konferencens afslutning tager fat på en debat om, hvorvidt indkomstpolitiske foranstaltninger bør iværksættes, og i bekræftende fald hvilke, således at afgørelse herom kan træffes senest samtidig med vedtagelsen af finansloven for 1976-77.

Fremskridtspartiet fremsatte den 8. september 1975 (spalte 7578) et lignende forslag, men det kom aldrig til realitetsbehandling, fordi resten af folketingsåret gik med det af venstre og socialdemokratiet samme dags morgen indgåede ødsleforlig.